

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 191) og dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Færdselslov af 14. April 1932.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 193).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Nærværende Forslag undergik efter at være forelagt i det høje Folketing nogle Ændringer. Det gik oprindelig ud paa at rette en Bestemmelse i den under 14. April 1932 stadfæstede Færdselslov. Man havde dér arbejdet paa Grundlag af Betænkningen fra en Kommission, der var overordentlig sagkyndig i al Fremtidskørsel, men man havde desværre glemt at faa en rigtig regulær gammeldags Kusk med i Kommissionen, og der er jo endnu nogle, som kører med Hestekøretøj. Det viste sig da ogsaa, at Kommissionen havde foreslaaet og Rigsdagen vedtaget Bestemmelser, som var uheldige for disse gammeldags, men altsaa endnu brugbare Befordringsmidler, navnlig saadanne Hestekøretøjer, der benyttes til Fragtkørsel, især i Byerne, og det blev derfor nødvendigt at stille et Ændringsforslag, som gik ud paa, at saadanne Køretøjer skulde kunne nøjes med at have en enkelt Lygte hængende under Vognbunden henne ved Baghjulene, saaledes at den kunde ses baade bagfra og fra Siden. Dette Ændringsforslag vandt Tilslutning i det høje Folketing.

Imidlertid havde Justitsministeriet dertil knyttet en Bestemmelse om Ophævelse af den Ret, Landboerne har til at køre over en offentlig Vej med deres Arbejdskøretøjer uden Lygte, naar de kører fra deres Gaard til deres Mark, altsaa til deres Arbejdsplads, idet man mente, det var i baade Bilisternes og Agrarernes Interesse, at saadanne Vogne var belyste, for naar der sker Sammenstød, gaar det jo ud over

begge Parter. Der blev imidlertid i Folketingsudvalget gjort opmærksom paa, at det var uheldigt at ophæve Bestemmelser, for det vilde ofte genere en Landmand, som efter Middag kører over offentlig Vej til sin Mark med sit Køretøj for at arbejde dér; af en eller anden Grund, enten fordi Arbejdet var besværligere, end han havde ventet, eller fordi det viste sig, at det var gledet godt, og naar han blev ved lidt endnu, kunde han blive helt færdig, saa at han ikke behøvede at komme der den næste Dag, af en af disse Grunde kunde Tiden trække ud, saaledes at det blev Lygtetændingstid, inden han kørte hjem; nu var han kørt ud uden Lygte, fordi han troede, der var Tid nok til at komme hjem, inden Lygterne skulde tændes, men hjem maatte han jo, og naar han saa kørte hjem, var han bødepligtig. Derfor blev det Forslag, Ministeriet havde stillet paa dette Punkt, taget ud i Folketinget.

Det er det væsentlige af, hvad der foregik i det andet høje Ting med Hensyn til dette Forslag. De Bestemmelser, der er sat ind om Reklametavler, gaar ud paa, at der ikke skal ske nogen Skade for Firmaer, som har opstillet Reklametavler indenfor en Afstand af 25 m fra Gade, Vej eller Plads, og som i Henhold til Kontrakt har opstillet dem, inden den nye Færdselslov blev vedtaget.

Jeg haaber, at Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er vedtaget i det høje Folketing, ogsaa vil kunne vinde Tilslutning i det høje Landsting.

Rasmussen (Flemløse): Det foreliggende Lovforslag er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig Behandling og Vedtagelse her.

Ved Forslagets første Ændring, til Lovens § 4, Stykke 2, foreslaas det at give Justitsministeren Beføjelse til at dispensere fra Bestemmelserne om, at visse Reklametavler skal være fjernede inden 1. Juli 1933. Jeg forstaaer denne Ændring saaledes, at der derved ogsaa skabes Muligheder for Justitsministeren til i ikke ringe Grad at medvirke til, at Retstrætter paa dette Omraade ikke opstaaer.

Vi hilser fra mit Partis Side med Tilfredshed Ændring Nr. 2, til Lovens § 21; det er en Imødekommen af det praktiske Livs Krav. Jeg gaar ud fra, at ind under Betegnelsen „Arbejdsvogne med Vognkasse“ ikke falder de i Landbruget almindelig benyttede saakaldte Kassevogne, d. v. s.